

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 233/06-25

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. júla 2006 predbežne prerokoval sťažnosť R. B., K., zastúpenej advokátkou JUDr. M. Š., K., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 340/01 a postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Co 365/05 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť R. B. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. decembra 2005 doručená sťažnosť R. B., K. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátkou JUDr. M. Š., K., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“)

a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 340/01 a postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Co 365/05.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti uvádza, že sa na okresnom súde žalobou podanou 6. marca 2001 (žaloba bola pôvodne podaná Okresnému súdu Košice II, ktorý ju 8. marca 2001 z dôvodu svojej nepríslušnosti postúpil okresnému súdu ako miestne príslušnému 19. apríla 2001, o čom upovedomil všetkých účastníkov konania, pozn.) domáhala, aby súd určil, že zmluvy o prevode členských a nájomných práv k jednoizbovému bytu č. 53 v K., uzavreté medzi ňou a odporcami v 1. a 2. rade a následne potom medzi ďalšími odporcami sú neplatné, a aby súd uložil odporkyni v 6. rade vypratať predmetný byt. Keďže súd podľa názoru sťažovateľky v jej veci nepostupoval plynulo, výrazne sťažoval jej situáciu, v ktorej sa ocitla so svojimi deťmi po tom, čo pri prevode členských a nájomných práv bola uvedená do omylu. V dôsledku dĺžky konania dochádzalo postupne k opakovaným prevodom nájomných a členských práv na ďalšie osoby, voči ktorým musela uplatňovať svoje práva rozširovaním okruhu odporcov a návrhmi na vydanie predbežných opatrení.

Pretože okresný súd ani po roku od podania žaloby nenariadil vo veci pojednávanie, obrátila sa sťažovateľka na Kanceláriu právnej ochrany pre etnické menšiny na Slovensku - Nadáciu Dobrá rómska víla Kesaj v Košiciach, ktorá v jej mene podala 5. februára 2002 okresnému súdu žiadosť o nariadenie termínu pojednávania vo veci, vybavenie ktorej urgovala 10. apríla 2002. Keďže sťažovateľka nedostala od okresného súdu žiadnu odpoveď a vo veci nebolo nariadené pojednávanie, obrátila sa 10. februára 2003 na okresný súd so sťažnosťou na prietahy v konaní. Okresný súd vo svojej odpovedi Spr 2324/03 z 18. februára 2003 uznal sťažnosť za dôvodnú. Po tomto dátume súd pokračoval v konaní, opakovane však dochádzalo k prevodu členských a nájomných práv, čo situáciu sťažovateľky zhoršovalo. V dôsledku takéhoto vývoja požiadala predsedu krajského súdu o prešetrenie postupu v konaní a pomoc pri ukončení veci.

Okresný súd rozhodol vo veci sťažovateľky 25. apríla 2005 rozsudkom č. k. 13 C 340/01-213, voči ktorému sa odvolali jednotliví odporcovia. Konanie je v súčasnom období vedené na krajskom súde pod sp. zn. 4 Co 365/05 a vo veci nebolo dosiaľ o odvolaniach rozhodnuté.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti sťažovateľka žiada, aby ústavný súd jej sťažnosti vyhovel a vo veci vydal tento nálež:

„Okresný súd Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 13C/340/01 a Krajský súd Košice, v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Co 365/05 porušili právo R. B., aby sa jej vec prerokovala bez zbytočných prieťahov zaručených v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a jej právo na prerokovanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Ústavný súd SR prikazuje Krajskému súdu Košice, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Co 365/05 konal bez zbytočných prieťahov.

R. B. priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške 200.000,- Sk, ktoré je Okresný súd Košice I povinný jej vyplatiť do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu.

R. B. priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške 200.000,- Sk, ktoré je Krajský súd Košice povinný jej vyplatiť do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu.

R. B. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia, ktorú sú Okresný súd Košice I a Krajský súd Košice povinní spoločne a nerozdielne vyplatiť ich právnej zástupkyňi do jedného mesiaca od dňa doručenia tohto nálezu.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jeho odmietnutie.

Ústavný súd sa osobitne zamerá na preskúmanie opodstatnenosti sťažnosti sťažovateľky, keďže pri sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď k porušeniu namietaného práva došlo alebo porušenie v tom čase ešte trvalo (I. ÚS 34/99, III. ÚS 20/00).

1. Sťažnosť v časti, v ktorej sťažovateľka namietala porušenie označených základných práv postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 340/01, ústavný súd odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

O zjavne neopodstatnený návrh ide vtedy, ak ústavný súd pri jeho predbežnom prerokovaní nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie. Ústavný súd môže pri predbežnom prerokovaní odmietnuť taký návrh, ktorý sa na prvý pohľad a bez najmenejšej pochybnosti javí ako neopodstatnený.

Ústavný súd zo spisového materiálu okresného súdu sp. zn. 13 C 340/01 zistil, že konanie na okresnom súde prebiehalo od 19. apríla 2001 do 25. októbra 2005. Okresný súd vo veci meritórne rozhodol rozsudkom č. k. 13 C 340/01-213, proti ktorému podali odporcovia odvolanie. Spis bol 25. októbra 2005 predložený na rozhodnutie o odvolaniach odporcov krajskému súdu, kde sa nachádza aj v súčasnosti.

Z uvedených skutočností vyplýva, že v čase podania sťažnosti ústavnému súdu (23. decembra 2005) konanie na okresnom súde bolo skončené a vo veci bolo rozhodnuté,

v dôsledku čoho už nemohlo dochádzať k porušovaniu sťažovateľkou označených práv zo strany okresného súdu.

Na základe uvedených skutočností ústavný súd sťažnosť sťažovateľky v časti namietajúcej porušenie jej práv okresným súdom odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

2. Ústavný súd ďalej pri predbežnom prerokovaní sťažnosti preskúmal túto sťažnosť aj v časti, v ktorej sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Co 365/05.

Pri podaní sťažnosti namietajúcej zbytočné prietahy v konaní súdu musí sťažovateľ podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde preukázať, že využil prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje. V prípade namietaného porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je s účinnosťou od 1. apríla 2005 takýmto prostriedkom sťažnosť adresovaná predsedovi príslušného súdu podľa § 62 zákona č. 757//2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Sťažovateľka má vedomosť, že po odvolaniach, ktoré podali odporcovia proti rozsudku okresného súdu č. k. 13 C 340/01-213 z 25. apríla 2005, sa spis nachádza na krajskom súde (od 25. októbra 2005), ktorý podľa jej tvrdení vo veci nekoná. Sťažovateľka napriek tejto skutočnosti nepodala sťažnosť na prietahy v konaní krajského súdu. Za takúto sťažnosť totiž nemožno považovať sťažnosť adresovanú predsedovi krajského súdu 22. septembra 2003, v úplne inom štádiu konania a rozhodovania, v čase, keď krajský súd rozhodoval o odvolaní proti rozhodnutiu okresného súdu o pristúpení ďalšej účastníčky do konania na strane žalovaných.

Ústavný súd nevyzýval právnu zástupkyňu na predloženie dôkazu o podaní sťažnosti, keďže z vyjadrenia predsedníčky senátu krajského súdu Spr 720/06 z 24. apríla

2006 mal za preukázané, že sťažovateľka krajskému súdu sťažnosť nepodala, čo napokon vyplynulo aj zo spisu v predmetnej veci.

Na základe uvedených skutočností ústavný súd sťažnosť v časti smerujúcej proti krajskému súdu odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako neprípustnú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. júla 2006